

ТРАВЕНЬ 1974 МАҮ

БОГАТ

ЗВ'ЯЗКОВІ І ВПОРЯДНИКИ!

Появилось нове видання
ГПБулави під назвою

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

ЦІНА — \$6.00

Є це збірна праця 22-ох авторів — пластових провідників. 471 сторінок друку, багато ілюстрацій, ціна — \$6.00. — Зокрема звертаємо вашу увагу на такі розділи:

● Гурткова система — правильне ведення частин УПЮ ● Зв'язкові вишколюють гурткових ● Планування праці гуртка і куреня ● Пластові ігри — опис 160 різних ігор ● Мандрівництво — практичні поради ● Табірництво — практичні поради

“ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО”

можна набути

- в Канаді: у Пластовій кооперативі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

- у США: у пластовій крамниці “МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Molode Zyttya, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

- Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації “Юнака”:

“Yunak” — Magazine,
2445 A Bloor St. W.,
Toronto 21, Ont., Canada.

- Пoviщi цiни важкi при закупi у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба долучити по 75 центів за примірник на поштову пересилку.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

♦ пластові однострої ♦ пластові відзнаки до одностроїв і таборовий виряд ♦ пластову літературу ♦ і т. п.

MOLODE ZYTTYA, Inc.
302 E. — 9th St.,
New York 3, N. Y., U.S.A.

ПОВІДОМЛЕННЯ

МУСИМО ПІДВИЩИТИ ПЕРЕДПЛАТУ

Повідомляємо усіх наших передплатників, що з огляду на подорожіння паперу, друку ми приневолені підвищити і ціну передплати “Юнака”.

Починаючи від 1 травня ц. р. передплата журналу на 1 рік коштуватиме дол. 9.00 для Канади і США, для Австралії A\$5.50, Англії 2.00 фунти

Проте для тих, які вплатили чи вплатять передплату перед 1 травня 1974 р., вона буде до кінця цього року тільки \$7.50

АДМІНІСТРАЦІЯ «ЮНАКА»

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години:
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластунни і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

Річна передплата: США і Канада — \$9.00; Австралія — 5.50 австр. дол; Австрія — 100 шілінгів; Аргентина — 10.00 пезів (нових); Бельгія — 150.00 бел. франків Велика Британія — 2.00 фунти; Італія — 2,000 лірів; Німеччина — 12.50 нім. марок; Франція — 15 франц. франків.

Ціна одного числа: у США і Канаді — 90 центів.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2445 A Bloor St. West, Toronto 21, Ont. Canada

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, — M6S 1P7 — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близняк,
пл. сен. Тоня Горохович,
пл. вірл. Ксеня Одежинська
ст. пл. Юрій Павлічко,
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

З М І С Т

2 Пластун дбає про здоров'я	Подруга Гребля
3 Сучасні визначні українці — Дмитро Зайців	К. Собенко
Із днів журби	І. Франко
4 Квітки для мами	Л. Храплива
4 Молоде перо:	
Мамі	Р. Лейбич
Коханій матері	О. Михайлюк
Зустріч	Д. Лада
5 Український Париж	**
5 Успіхи наших друзів: Марта Шаран	**
7 Жайворонок	Н. О.
8 Жива черга	В. Пархоменко
9 Гурток юначок самотниць	**
10 Проблема дисципліни в школі	М. Сохан
11 Ось трапилась пригода!..	П. Дурбак
12 Сторінка розваги	**
13 Пластові табори у 1974 році	**
17 Різне та цікаве	За "Українським Голосом"
18 Практичне пластування для домівки і табору	За "Молодим Життям"
20 Хроніка	
26 До нас пишуть	
27-28 Список датків на пресфонд, Посмертні згадки	

● На обкладинці: Святий Юрій роботи мистця Роберта Лісовського, виконаний як екслібрис для бл. п. Юрія Коновальця — сина полковника Євгена Коновальця.

● Ілюстратори цього числа: ст. пл. Христя Баранська, ст. пл. Тарас Ліщинський, ст. пл. П. Чарський, п. Марія Шкурка, п. Софіяка Юркевич.

Світ великий — було б здоров'я!
(Народня приповідка)

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Здавалося б, що ця точка пластового закону така самозрозуміла, кожному ясна, що переконувати про конечність дбайливості про неї у щоденному житті нема потреби. Проте, як часто ми занедбуємо правила гігієни, свідомо нищимо своє здоров'я, забуваючи, що здоров'я — це найбільше багатство. І нема такої ціни, що її не заплатила б хвора людина за поворот до здоров'я.

Люди часто хворіють, бо глядітись не вміють

Є велика література про плекання здоров'я. Дбає про здоров'я і держава, організуючи цілу систему допомоги людям у цій справі. У Пласті ж гасло "У здоровому тілі — здорова душа" — це його підвалини. Але ні Пласт, ні держава, ні піклування батьків не допоможуть, якщо самі не житимемо гігієнічно та не дбатимемо про гарт і тугість свого тіла й душі.

Упорядкований спосіб життя, т. зв. режим дня, правильне харчування, щоденний прорух, спорт на свіжому повітрі — все це спричинюється до засвоєння корисних навичок, скріплює нашу волю та здоров'я, сприяє життєрадісному підходові до життя.

Не думаймо, що така дрібна звичка, як миття рук за кожним поворотом до хати, зокремо перед їжею, миття зубів і принайменше рук, лица та ніг перед сном, правильне харчування — це маловажні справи. Вони, коли їх послідовно зберігаємо кожного дня, стають нашою "другою натурою", сторожами нашого здоров'я. Вони не тільки оберігають нас перед недугами, але й зміцнюють нашу відпорність, волю, уможливають нашу спроможність нести тягарі життя. Воля ж це неабиякий скарб. Скільки то людей не можуть себе змусити присісти до книжки, здобути освіту, відмовити собі приємності, тоді, коли мають виконати певні обов'язки.

Скільки наших знайомих через брак цих звичок живуть "паталахами", нездарями, що не вміють ні правильно сісти (вони завжди зігнені, неохайні!) ані побігти, ні скочити, бо бракує

Пластун дбає про здоров'я

їм заправи й відваги. Вони вже в юнацькому віці поведінкою і виглядом старі, бо нема у них молодечої готовності до руху, справності тіла й життєрадісного сприймання життя.

Уважаю зайвим тут згадувати про те, переконувати Вас, Подруги і Друзі, про злочинність супроти самого себе, батьків, Пласту, нашого народу й держави, в якій живе, гріхом супроти Бога те, що хтось з молодих нищить своє здоров'я, фізичне й психічне, ніотиною, алкоголем, наркотиками, бо таке юнацтво "Юнака" не читає. Воно в Пласті випадкове й надовго не залишається. Уважаю великою глупотою також і те, що дівчата, щоб бути стрункими, вибирають собі дієти — "трошки" солодкого, багато кави та папіросів, чи взагалі заморювання себе голодом якийсь час на те, щоб потім "кидатися" на їжу й від того хворіти.

Пластун сміється життю назустріч

А це можливе тоді, коли він здоровий, сильний, коли поміркований, любить фізичні вправи, рух, змагання; вправляє туристику, плавання, ігри й зайняття в природі, — словом коли готовий на найвище зусилля тіла і волі, щоб бути успішним, досягнути мету. Хай це буде кожного дня мала перемога над своїм лінивством у щоденному прорусі, наприклад. Це — самодисципліна, переживання радості успіху. А що вже казати про перемогу над своїми пристрастями, виконання обов'язку, що вимагає особливого зусилля і посвяти?.. Тоді, справді світ перед Вами відкритий. А в ньому ж стільки можливостей для здорових, сильних тілом і духом!

Скоб!

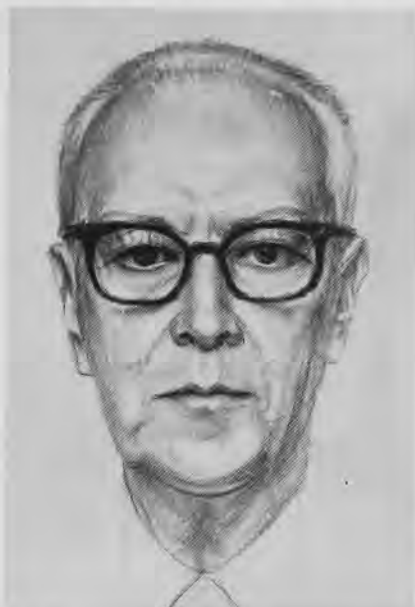
Подруга Гребля

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

НАУКА

ДМИТРО ЗАЙЦІВ

Проф. Дмитро Зайців — це визначний зоолог-ентомолог, спеціаліст скрипуноватих жуків.

Народився він 17 лютого 1897 р. на нашому славному Запоріжжі, серед козацьких могил і залишків козацької Січі. Вищу освіту здобував у Москві та Києві.

Свою педагогічну працю розпочав проф. Зайців у 1921 р., а наукову у 1926 р. Працював у середніх та вищих школах в Україні та в Німеччині.

Тепер проф. Д. Зайців живе та працює в Бразилії, в Ріо де Жанейро.

За час своєї наукової праці проф. Зайців описав вже біля 200 нових родів і видів жуків і надрукував 140 праць українською, німецькою, англійською, еспанською і португальською мовами. Його праці появилися в 14 наукових журналах. Бувши в Україні, проф. Зайців знайшов та описав низку нових для Укра-

їни видів та форм жуків із різних частин ССРСР.

Тепер проф. Зайців посилено досліджує шкідливі комахи бразилійських лісів і при своїх дослідках об'їхав вже більше ніж половину бразилійської території. Він є членом Бразилійської Академії Наук та активним її співробітником, як теж є дійсним членом Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка, фундатором і дійсним членом Української Вільної Академії Наук. Раніше був членом різних наукових товариств в Україні, а сьогодні є активним членом бразилійського ентомологічного товариства. Він постійно бере участь у наукових з'їздах та конгресах, і його високо цінять у міжнародних ентомологічних колах як знавця своєї особливої ділянки.

пл. розв. Карл Собенко (Аргентина)

Найбільше і найдорожче добро кожного народу — це його мова, ота жива схованка людського духа, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя і свої сподівання, розум, досвід, погування.

Панас Мирний

І. Франко

Із збірки «Зів'яле листя»

ІЗ ДНІВ ЖУРБИ

IV

*Коли засом в важкій задумі
моя поникне голова,
легенький стук в вікно ги в двері
потоки мрій перерива.*

*Озвуся, вигляну — даремне,
не зуть нікого, не видать,
лиш щось у серці стрепенеться,
когось то хогеться згадать.*

*Чи щирий друг в далекім краю
тепер у лютім бою згиб?
Чи плаге рідний брат, припавши
лицем до прадідівських скиб?*

*Чи може ти, моя голубко,
моє кохання зарівне,
далеко десь з німим докором
в тій хвилі згадуєш мене?*

*Чи може, гнузи в собі горе,
ти тихо плагеш у тиші,
а се твої некугі сльози
мені стукогуть до душі?*

1900

КВІТИ ДЛЯ МАМИ

Під час процесу Ірини Стасів-Калинець кількарічна дочка Дзвінка намагалася передати матері квіти, але, з наказу судді і прокурора Босчка, охорона вирвала з рук дитини квіти і кинула їх на землю.

(З пресового повідомлення)

В руці затисненій — квіти.
Люди говорять: це суд?..
Маму, найкращу на світі,
Зараз мені привезуть.

Мама, що місяць для доні
Вміла знімати з небес,
Вміла пестити в долоні
Всесвіт щасливий увесь.

Мама — розспівані взори,
Казка про зоряний віз..
Мама — дитиняге горе,
Подушка мокра від сліз.

Квіти дзвінкі, як дівчатко:
Сині, рухливі дзвінки..
— Котику взяти, ой татку,
Ми позабули таки!

— Татку, той «ворон» — безкрилий,
Просто не ворон, а змії!
Маму туди посадили?
Мамі там лягно самій!..

Двері відкрились... Це — мама!?
Ближче підводять... Не сон?
Рідна така і... незнана,
З хованих, давніх ікон?..
— Мамо, візьми, ти ж їх любиш!
Серце дзвенить у дзінках..
— Хто це хапає так грубо —
Люта, вузлиста рука?!

Китиця впала, ой пробі!
— Дайте підняти в цю мить!
Чавить негищений гобіт..
— Мамо, пелюсткам болить!
— Мамо-о-ооо...

«Свобода»

МАМІ

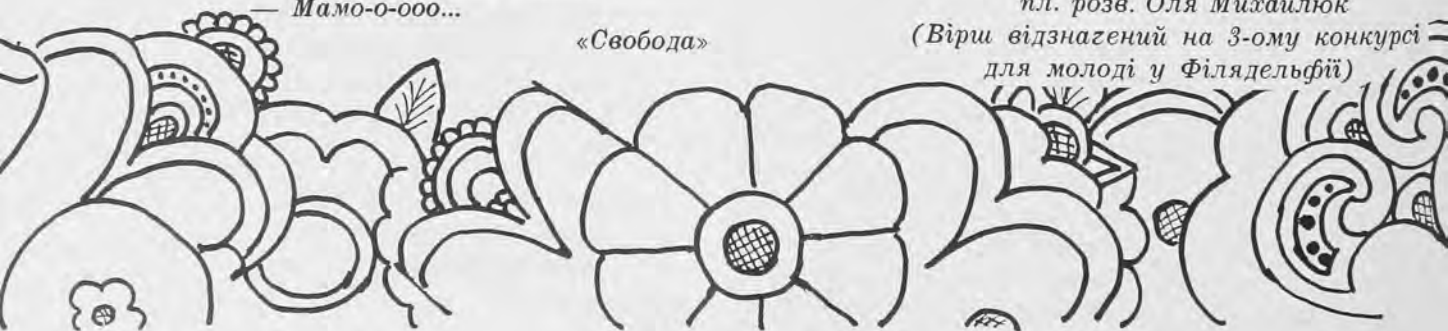
Ти себе не сподобала,
Ні лице своє, ні кугері —
але знай, що Ти для мене одинока.
Ті сиві кугері — свідки всього, що Ти
пережила для своїх дітей.
А зморшки — свідки того, що я не
бажила та не розуміла тоді.
А тепер розумію.
Я Тебе люблю.

ст. пл. Роксоляна Лейбиз

КОХАНІЙ МАТЕРІ

Презиста Діво Мати!
Ти була завжди
Повна Благодаті,
Прийми мою
Молитву нині,
Дай сили моїй Нені.
Вона для нас
Сонце ясне,
Вона для нас
Життя красне.
Вона в житті
Благодать.
Як маю я
Мамі подяку
Сказать?
У мене слова
Дитягі.
Благослови!
Матінко Божа,
Руки робогі.
Дай зір на ті
Ласкаві озі,
Дай сили Мамі
У всьому,
Бо Вона добро
Нашого дому.

пл. розв. Оля Михайлюк
(Вірш відзначений на 3-ому конкурсі
для молоді у Філядельфії)

Сон...

Дрімає ліс, а я лежу...

Переді мною безмежний вид...

А я сама.

Минаю лиця,

Літають беретки!

А я шукаю Твого проміння.

Світу! —

Нехай всміхнусь.

Крутиться світ...

Іскорки сиплять тепло, розгріваючи кровні струмочки.

Вогонь.

ст. пл. Дарія Лада

Український Париж

Від Редакції: В січневому числі "Юнака" ми започаткували описи українських пам'яток, що розкинені по Європі, розповіддю про церкву св. Варвари у Відні. Тим разом хочемо дати для наших молодих подорожніх, яких доля заведе до Парижу, короткий перелік цікавих чи пам'яткових українських місць у Парижі та його найближчій околиці.

У Парижі немає багато українських пам'яток, хоч тут жили і творили українці.

Одна з найбільше відомих історичних пам'яток зв'язана з трагічною подією убивства Симона Петлюри. Він впав з рук советського агента Шварцбарда на вулиці Расін. Перенесено отамана Петлюру до шпиталю Шаріте, де сьогодні міститься українська католицька церква св. Володимира Великого. Ця українська католицька церква існує в Парижі від 1942 р. на розі бульвару Ст. Жермен (ч. 186) у самому центрі міста. Це одна з найдавніших церков у Парижі, а її початки сягають XIII століття. Побіч церкви був побудований шпиталь п. н. "Шаріте", частиною якого була церква, і тому сьогодні знайдете в притворі вмуровану таблицю з українським написом: "Симон Петлюра, голова Української Народньої Республіки, Головний Отаман українських збройних сил, важко ранений на вулиці Расіна в Парижі ворогом української державности, був перенесений до лічниці "Шаріте", в склад якої входила ця церква, і тут помер 25 травня 1926 р.". Отамана Петлюру поховано на цвинтарі Монпарнас, і там треба шукати за його могилою.

Українська православна церква св. Симона міститься на вулиці де Палестін, де одноча-

Українська Католицька Церква св. Володимира Великого з площею, що від 1969 р. має назву Скверу Тараса Шевченка.

сно приміщена Бібліотека ім. Симона Петлюри, яка в 1972 р. мала вже понад 12,000 книжок та цікаві архівні й музейні матеріали. Вона м. і. є відкрита щоденно, навіть у неділі.

Другим поруч Бібліотеки ім. Симона Петлюри науковим центром є від другої світової війни Наукове Товариство ім. Шевченка в Європі, що міститься в містечку Сарсель. Доїхати туди можна автобусом з останньої станції підземки Порт де ля Шапель або поїздом з Північної станції. В Сарселі працює цілий ряд наукових працівників під проводом проф. В. Кубійовича над виданням Енциклопедії Українознавства. Тут зібрана також уже велика наукова бібліотека.

Церква св. Вінцентія у Санліс, що її побудувала
Анна Ярославна.

Незвичайно багатим джерелом для нашої історії є паризькі архіви, зокрема міністерства закордонних справ. Тут шукав за джерелами до своїх праць відомий історик Ілько Борщак, а в останніх роках наші молоді історики-пластуні, що працюють в Українському Центрі в Гарварді.

Із давніх історичних пам'яток маємо в Парижі бронзову пласко-різьбу битви під Берестечком у церкві Сен-Жермен, в Люврі портрет Нарішкіної українського маляра Левицького, гобелени Лепренса з життя наших селян, а в містечку Санліс, 40 км. від Парижу, є церква св. Вінцентія, яку побудувала в 1065 році Анна Ярославна, королева Франції і жінка Генріха 1-го.

Вертаючись до сьогоднішнього дня, не можна проминути факту, що в Парижі знаходиться Українське Видавництва враз із друкарнею, що видає вже 40 років тижневик "Українське Слово", з якого матеріали саме допомогли нам подати нашим читачам дещо про українські пам'ятки Парижу.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

МАРТА ШАРАН

11л. розв. Марта Шаран, член Куреня У. ПЮ-ок ім. 500 Героїнь з Кінгіру в Сіракюз, змагалася цього року за титул "Джуніор Місс" у стейті Нью-Йорк та здобула в лютому 2-ге місце серед 24-ох кандидаток як "Джуніор Місс" повіту Онандога на 1974 рік.

Цей змаг дівчат із середніх шкіл — це не

контест краси, як загально думається, а змаг талантів і знання.

Марта Шаран — дуже здібна учениця, яка в трьох роках кінчає середню школу, здобуваючи дві найвищі шкільні нагороди. Від наймолодших років у Марти також музичні та драматичні здібності. У 1972 році вона виграла фортепіяновий конкурс на Сіракюзькому університеті, а в 1973 році льокальну компетенцію драматичної інтерпретації. Крім цього, Марта закінчила школу моделювання та вчиться балету. Все це дало їй підставу змагатися на цьому широко в США відомому контесті. Тому в конкурсі "Джуніор Місс" Марта Шаран одержала окрему нагороду за свою фізичну справність та грошову нагороду і трофей за свою мистецьку гру на фортепіяні.

За всі ці осяги, як теж здобуття 2-го місця в конкурсі Марта одержала грошову стипендію в сумі 1000 дол. Після літніх вакацій Марта думає студіювати на університеті в Сіракюз музику та журналістику і так здобути подвійну професію.

Марта Шаран від наймолодших років належить до Пласту, а в минулому році закінчила Школу Українознавства іспитом зрілості з дуже добрим поступом.

Бажаємо Марті дальших успіхів у її змаганнях серед американських ровесниць та в її музичній кар'єрі. Однак віримо, що при всій своїй праці вона знайде завжди час та охоту пластувати далі і піде слідами свого батька, що відомий як активний пластун-сеньйор з куреня "Чорноморців" і тепер стоїть як станичний на чолі Пластової Станиці в Сіракюз.

Жайворонок

Якщо колись згадую свої дитячі й юні роки в родинному селі, часто ввижаються мені жайворонки. Тоді я бачу село, лани збіжжя, цвітисті луки, а далі ліси і гори, напоєні щедрою вологою буйні трави та квіти. Навколо співають птахи, а повітря таке чудове, наче настояне на меду.

Часто, коли я проходила крізь луки й левади, жайворонки вилітали з-під моїх стіп, в повітрі літало багато метеликів, а трави й зла були повні співучих пільних коників.

А згори, з блакитних просторів нісся спів жайворонків. Я годинами просиджувала на леваді, край потоку, впиваючись теплотою чудового, солодкого повітря і співом жайворонків.

І коли я після війни довгі роки жила в Сілезії і не могла бачити рідної перемиської землі, я невимовно полюбила жайворонків. Часто вліті я проходжувалася рівниною, що простягалася обабіч Одри. Куди не глянь — просторо-рівно. Далеко на обрії нецікаві села, вкриті червоними дахами, марненькі соснові ліси, де-не-де високі печі до випалювання вапна. Але небо всюди однакове! Синіє, поперетинкане білими, срібlistими хмарками, а де-не-де вгорі чорні, малесенькі цяточки — це жайворонки. Ох, як я любила вдивлятися в ці цяточки, що там високо тріпотали, і слухати безперервного співу! Але ця звичайна пісня жайворонка, що долітала з висоти, будила в моєму серці сміток і біль. Ця знайома пісенька на чужині тиснула з очей сльози.

Взимі 1949-го року на Опольщині було мало снігу. Діти сумували, не возились санками, не ставляли снігових дідів. Тільки вітер невинно шумів і норив, навіваючи кучугури піску. Справжня зима почалась шойно в березні. Завіяли північні вітри, потиснув мороз, впали сніги. Тоді прилетіли, як щороку, з півдня жайворонки. І куди ж їм діватись? Ні сонця, ні поживи. Так і гинули в снігах — замерзали. На полях і левадах лежало їх багато. Діти бігали за жайворонками, збирали їх, а деякі знущались з них. Я відбирала їм бідних пташат, приносила додому та ogrівала. Але як не заходила я коло них, як не хукала, надаремно — вони гинули. Що якого діткнулась, якщо і вижив, то на хвилинку, подивившись сумними переляканими очима, падав неживим.

Але один таки вижив. Я довго його тримала в теплі біля печі та поїла молоком. Він був такий слабенький, що навіть не міг їсти, і я не мала надії, що він видужає.

Але о диво! Прокинувшись одного дня раненько — чую спів. Дивлюся і очам не вірю. Мій жайворонок стрибає весело та виспівуючи їсть пшеничку. Я невимовно зраділа. Добре, що хоч один видужав і буде жити. Прийде весна, потепліє — дам йому волю.

Аж у травні справді весело заглянуло сонце у шибки мого вікна. Тоді я відчинила його, тримаючи в руці жайворонка. Востаннє глянула на нього, притулила, поцілувала та й відпустила на волю. В одній хвилині він підлетів високо, сів на телеграфічних дротах, на високій сосні, а опісля підлетів вище, вище і зник у блакитних просторах. Я вже не побачила його більше.

Але цього літа жайворонки співали винятково чудово. Понад усіма голосами я завжди чула один голос, ближчий, міцніший. Це він, напевно мій жайворонок так гарно тоді співав, щоб нагадати мені мої рідні сторони: хвилясті збіжжя, срібlistі потоки і таємну зелень лісів...

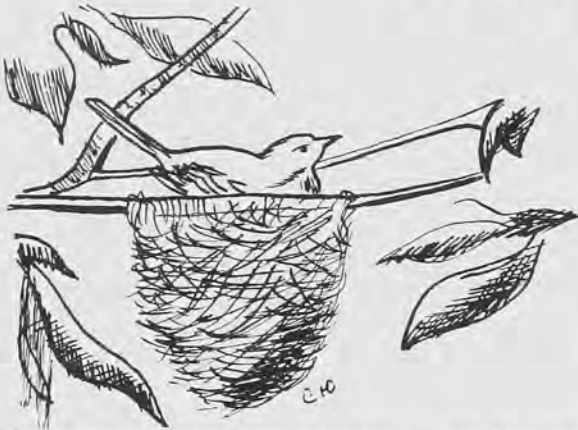
Н. О.

(Цю зворушливу історію написала наша колишня пластунок, що живе тепер постійно в Польщі).

Що каже Українська Енциклопедія про жайворонків?

Жайворонок (*Alauda*) невеликий, співучий птах з ряду горобиних, поширений на відкритих просторах. З численних видів на Україні м. ін.

Жива черга

У пташиному царстві травень — не тільки місяць веселих співів, а й час турбот про потомство.

У більшості пернатих мешканців наших лісів і садів з'явилися пташенята. У диких голубів їх лише двоє в гнізді. У граків, сорок — буває їх п'ять-шість. А в темному дуплі велика синиця висиділа аж одинадцятьоро.

Нелегко нагодувати батькам такий виводок. З ранку до вечора без спочинку носять синички їжу: гусінь, жуків, мух. Пірнає в дупло синичка, і тоді там здійснюється писк — пазустріч їй тягнеться цілий ліс роззявлених дзьобиків. Вилетить дорослий птах, і малята затихають.

Тиша у гнізді — це непорушний закон самоохорони безпомічних пташенят.

Як же розпізнають батьки, хто з пташенят голодний, а хто тільки но одержав свою порцію? Виявляється, тут існує жива черга. Сите синичка спокійно лежить у глибині кубельця, а голодне вилазить наверх, іноді по спинах своїх сестричок і братчиків, і настирливо роззявляє широкого дзьоба. Одержавши жирну гусінь чи з десяток ячюк метелика, пташеня затихає, а той, у кого найбільший апетит, стає першим на черзі.

А буває, що якесь кволе пташеня раз-другий пропустить свою чергу, знесилиться і не зможе енергійно вимагати їжі у батьків. Вони,

звичайно, цього не розуміють і, вважаючи ситим, прирікають його на голодну смерть. Інстинкт їм підказує — годуй того, хто настирливіше просить їжі.

Підрахувати продуктивність "робочого дня" птахів під час вигодовування пташенят дуже легко. Досить з годинником у руці стати поблизу гнізда і лічити, скільки разів прилітають до нього батьки з їжею. Пара великих синиць прилітає до гнізда щодня 390 разів, а мухоловка навіть 500.

Живу чергу пташенят зручно спостерігати в перші дні, коли вони вилітають з гнізда. Пташенята сідають рядочком на гілочці, і батьки по порядку приносять їм їжу. Завдяки інтенсивному обмінові речовин в організмі пташенят ростуть вони як гриби, іноді за добу вдвоє збільшуючи свою вагу. У дрібних співочих птахів пташенята залишають рідне гніздо через два тижні після вилуплення.

(Із книжки "Серед рідної природи" Володимира Пархоменка.)

КРЕДИТОВА СПІЛКА

при церкві М.Б.Н.П. в Торонті

278 Bathurst St.

Tel.: 368-4227

- Платимо найвищі відсотки від ощадноствих вкладів "
- Уділяємо особисті позики до \$5,000.00 на 9% та моргеджеві позики до \$50,000.00, на другий моргедж до \$20,000.00 на 9½% на перший моргедж на 8½%.
- Усі позики асекуровані до 10,000.00 дол. а ощадностві вклади та уділи до 2,000.00 дол.

Урядові години: В понеділок, четвер і п'ятницю від год. 10 рано до год. 8 вечора.

У вівторок і середу від 10 рано до 3 по пол.

У суботу від 10 вранці до 12 в полудні.

відомі: жайворонок звичайний, трохи більший від горобця, на зиму відлітає над Середземне море, жайворонок лісовий, нечисленний, жайворонок степовий, поширений у степах.

Жайворонок по-англійському lark, а по-німецькому die Lerche.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

ГУРТОК ЮНАЧОК САМІТНИЦЬ „ДАЛЕКІ ОБРІЇ“

Ми вже не раз писали про діяльність гуртка юначок, які, розкинені далеко від пластових осередків, належать до Гуртка Юначок самітниць у США, що його веде пл. сен. Ляриса Зелик, Верх.

Зайняття самітниць відбуваються індивідуально — кожного місяця дістають вони завдання до виконання. Зрозуміло, що вони мусять багато писати до своєї виховниці. Пишуть про виконання завдань, про своє життя, про кожне число “Юнака” і т. д.

Недавно мали доручення написати про свій рід. Подаємо Вам деякі уривки з їхніх листів, бо вони цікаві і може спонукають і декого з Вас більше поцікавитись, звідки Ваші батьки, діди, як жили, які цікаві події пережили.

Пл. розв. Наталка Куйдич пише: З боку моєї мами — її рід по мамі (моїй бабусі) — це були запорізькі козаки, і я, по лінії мами, є нащадок Костя Гордієнка. По знищенні Січі рід моєї бабці оселився на Лівобережжі, на так званій Слобожанщині. Вони ніколи не були кріпаками. Рід мого дідуся — це були багаті землевласники, що здобули багатство чумакуванням у 19 ст. А рід мого така походить з Карпат. Коли почалося видобування нафти в Бориславі, його дідусь переїхав до Борислава, де вложив свої гроші у нафтову промисловість. Старші члени татової родини кажуть, що десь у минулих генераціях виводилися з французького роду.

Пл. розв. Таїса Шеремета: Мої батьки походять із західної частини України — Галичини. Рід батька виводиться з околиць Мостиськ і Ярослава, а матері з Миколаєва і Жовкви (тепер Нестеров). Сам батько роджений у Судовій Вишні. Це містечко віддалене 50 км на захід від Львова. Ріка, яка перепливає через місто, називається також Вишня. Батько оповідав мені, що зі Судової Вишні походив Іван Вишенський, який жив у роках 1550-1620. Він був найславнішим письменником тих часів і найбільшим противником унії. Багато літ провів Вишенський як монах на Атосі та там і помер. Щоб зрозуміти тугу й останні хвилини його життя, треба прочитати поему І. Франка “Іван Вишенський”.

Мати моя роджена у Львові. Львів — це найбільше місто Галичини. Заснував його в 13 стол. король Данило Галицький і назвав на честь свого сина Лева. Львів, як українське місто, розвивалося через 100 років. Щойно після смерті останнього князя Юрія II попало воно

під володіння польського короля Казимира. Хоч як поляки гнобили мешканців Львова та старалися їх спольонізувати, Львів таки остався вірним Україні. Від року 1772 Львів перейшов під владу Австрії. В 1848 р. вибухло у Львові повстання, яке домагалось скасувати панщину. Кілька літ пізніше оснувалось там Т-во “Просвіта”, Наукове Т-во ім. Шевченка, почала друкуватися українська преса, і хоч Львів не вільний, але пульсувало в ньому українське життя. В 1911 р. постав у Львові “Пласт”. Перед вибохум першої світової війни створилась там Головна Українська Рада та заснувався Лєріон Українських Січових Стрільців. На той час також припадає важлива в історії України дата Першого Листопада 1918 р. Того дня вранці з’явилися на львівському ратуші і на державних будинках галицької столиці синьо-жовті прапори.

Я була у Львові дуже коротко, але відчула, що він мені рідний. Дуже горда я з того, що це якраз мій родич повісив 1-го листопада 1918 р. на львівському ратуші синьо-жовтий прапор.

Фуня Павлишин ділиться споминами свого батька: “...Це було в 1918 році. У той час мій тато був у третій класі народної школи. Він пригадує собі, як співали “Вже воскресла Україна”... Одного разу приїхав до цього міста якийсь військовик, що говорив ломаною українською мовою. Він заступав український уряд у Києві. Він дуже жалкував, що не вмів говорити по-українськи, але він жив поміж росіянами і ходив до російських шкіл. Він одначе сказав, що в нього серце українське і що Україна — це мати для нього і для всіх українців.

Він привіз привіт від братів і сестер наддніпрянців. Згодом з кількома жовнірами від'їхав автом до інших міст Галичини".

Її сестра Христя Павлишин розповідає цікавий епізод із життя своєї мами: "Я хочу написати Вам про те, що розказала мені моя мама. Вона народилася в містечку Бурштині коло Рогатина. З Бурштина мамині батьки переїхали до Борщова. Борщів — це містечко положене поміж ріками Дністром і Збручем. На тому подвір'ї, де мешкали мої дідусі, була ще друга велика хата, і там містилося головне командування Української Армії. Всі військовики були гарно повбирані, чемні та сердечно відносилися до місцевого населення. Вечорами вони співали українські пісні, а перед сном відмовляли щирі молитви. Мої дідусі плакали, як слухали їхніх молитов.

Один з цих військовиків звернув особливу увагу на себе. Він був середнього росту з високим чолом. Переходячи коло моєї бабуні, яка часто сиділа під хатою й тримала маленьку дитинку (мою маму), казав: "Добродійко, дайте мені потримати це немовлятко". Тоді він з усмішкою на лиці приговорював солодкі слова до цієї маленької дитинки. Цей військовик — це був Головний Отаман Українських Військ — Симон Петлюра.

За два тижні Української Армії вже не було, а зі сходу, від Збруча сунула навала большевицьких військ. Радість змінилася в сум. Від того часу пройшло багато літ, багато переживань і змін, а моя мама ще досі з гордістю згадує, що її колись тримав на руках Симон Петлюра!"

А що ви на це?

ПРОБЛЕМА ДИСЦИПЛІНИ В ШКОЛІ

Тепер рівень дисципліни в школах дуже понизився. Я часто думаю про причину цього. Чому учні не слухають старших і що вони з цього мають.

Я думаю, що головною підставою поведінки є домашнє виховання, а далі товариство даної молоді людини.

Батьки дають дітям підставу правильної поведінки (хоч коли самі не мають її — тоді не можуть передати дітям). Це важливе в перших роках життя дитини. Вони повинні приготувати її так, щоб вона змогла сама себе виховувати. Суворі батьки не є "недобрі" (як багато молодих людей думає), вони тільки пробують дати дитині міцну підставу на майбут-

нє. За це належить їм пошана, а не негодування.

Товариство також має великий вплив на поведінку людини. Як кажуть: людину можна пізнати по товаристві, якого вона тримається. В молодому віці діти з природи відштовхують правила і закони і не люблять, як їм наказувати. Але вони не бачать, що інакше не може бути, бо вони самі ще не в силі знати, що добре, а що зле і не можуть всім самі керувати. Отже ними керують та наказують їм ті, що хочуть для себе признання і уваги — таке переконання можна часто зустрінути в колах молоді.

Але мені далі цікаво, чому це аж тепер виявилось?

Здається, колись було більше дисципліни, спеціально по школах. Отже те, що тепер діється, чи це модернізація, чи вплив якихнебудь вищих сил, про які ми не знаємо? Все можливе.

Таж ціла система моральних законів і звичаїв перевертається тепер. До цього допомогли журнали, фільми і телевізія.

Але чи є ще можливість повороту на правильний шлях? Чи вже всі задалеко зайшли і не можуть вернутися?

Я думаю, що треба знову вернутися до серця цієї проблеми — до домашнього виховання. Батькам треба звернути увагу на те (хоча багато з них запротестують в обороні своїх "янголиків"), щоб вони побачили, що вони зробили і до чого doprowadили. Вони не можуть так далі "попускати" своїм дітям. Може ще щось можна направити чи хоч ступити крок у відповідному напрямі???

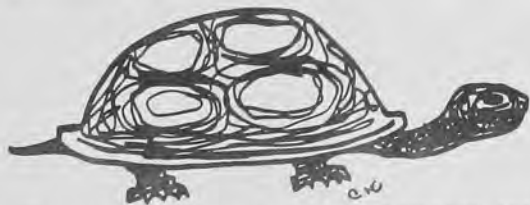
пл. вірл. Марічка Сохан (Пассеїк)

Ось трапилась пригода

Сидимо цілий день на малій Саганазі. Вже друзям нашим Флипперові і П. Л-ові нудно. Взяли канойку і попливли до місця, де починається Ганфлінт Трейл. Їхали туди повний день, накупили цукорків, з'їли добру вечерю і лягли спати. Другого дня ранком пустилися у поворотну дорогу. Доплили аж до останнього портажу. Ой, які вже змучені! Але прийшла до голови геніяльна думка: а що, якби так не нести 80-фунтової канойки на плечах, але переїхати рікою? Щоб не погубити речей, наші сміливі (й лінові...) друзі перенесли речі сушею, щоб бува не замочити їх.

Докладно перевіривши терен й "записавши в пам'яті" всі камені в річці, пустилися плисти. Веслюють... аж тут несподівано натрапили на "незаписаний у пам'яті" камінь. Треба якось вийти з цієї ситуації... П. Л. виліз з канойки передом, а канойка перехилиється назад, де стоїть Флип. Вода з великою швидкістю наповняє канойку і перед друзями нова проблема: що робити далі? Треба кликати когось на поміч. Ідуть стежкою, аж тут чує Флиппер: "Гей, Флип, "тирл суп"! П. Л. знайшов велику черепаху, з таким хвостом, який мали колись "дінозаври". Перевернув її на спину, бо десь колись від когось чув, що черепаха не може перевернутись, коли покласти її на спині. Ой,

йой! Дивимось... а черепаха натягнула шию і при допомозі голови перекинулася. П. Л. взяв її на весло й вкинув у кущі. Яке ж було його здивування, коли за короткий час прийшов до канойки, що її не можна було витягнути з води, а на ній побачив... черепаху. І тоді вона перевернулася у воду, мабуть із страху...

Флип і П. Л. знову починають витягати канойку і тягнули так, що канойка застрягла

прямовісно до струї води. Заливає її вода. Друзі ствердили остаточно, що самі не вдіють тут нічого. Рішили повернутися якось до свого табору, щоб дістати поміч. Одягнули рятункові пояси й почали плисти. Вода зимна, аж кості ломить. Проплили чверть милі і відчули велику тьому. Вилізли на скелю і давай кричати. За короткий час почули, що до них хтось надходить. І справді: приїхали дві особи. Флип і П. Л. позичили канойку і вибралися до табору. Там розповіли друзям своє горе і тоді вже всі разом вибралися на місце "випадку". Віддали позичену канойку, а свою знову намагаються витягнути. Тягнуть — а діло не йде! Тоді врешті додумались зробити важіль і щойно тоді канойку врятували. Вправді в багатьох місцях вона позагинана, але й на те знайшлася рада: "Артіз Баді Шап". Арті її гарненько вигнув і направив. А що "іншура" була добра, то весь кошт покрила.

Вирятувавши канойку і всі речі, змучені мандрівники поїхали назад до табору і з великим опізненням з'їли вечерю, яку приготували їм чемні дівчатка.

ст. пл. Павло Дурбак, ПБ

144 Друга Евеню
ВЕСЕЛКА в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)

Telephone: ORegon 4-9576/-79/-98

відкрита щодня від вчасного ранку
до пізньої ночі.

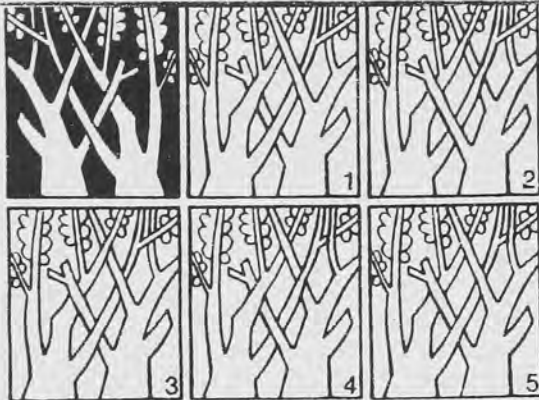
- * Зимні і теплі перекуски, сніданки, полуденки
- * содові води * морозиво * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
- * шкільне і канцелярське приладдя
- * українські і чужомовні часописи.

"Веселка" є улюбленим місцем зустрічів
нашої молоді!

СТОРІНКА РОЗВАГИ

ЗАГАДКИ

1. **Дерева.** Пригляньтесь цим п'ятьом рисункам та віднайдіть котрий із них ідентичний із першим рисунком зробленим вночі.

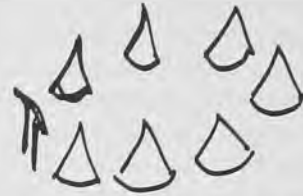
2. Рисуємо:

Нарисуйте це без піднесення олівця.
Не можна зарисовувати чи повторяти лінії.

3. Як були розміщені шатра?

На З'їзді УСП-ів було сім шатер ось так розміщених:

Зазначіть в котрому шатрі таборували члени куренів на підставі такого опису:

"Сіроманці" таборували — третє шатро від "Чорноморців".

"Хрестоносці" таборували біля "Червоної Калини" навскіс від "Хмельниченків".

"Червона Калина" — напроти "Хмельниченків".

"Вовкулаки" — біля "Лісових Чортів", на право від брами.

"Лісові Чорти" — найдалі від "Сіроманців" і "Хмелів".

"Чорноморці" — найближче "Хмелів".

"Хмельниченки" — напроти "Червоної Калини".

РИСУЄМО СЕРЦЯ

Юначки із куреня ім. Ганни Барвінок в Рочестер захопилися ідеєю наших сердець у "Юнакові" та переслали їх цілий ряд. Сьогодні містимо шість перших, а в черговому числі будуть далші.

- 1 Ясне серце — юначка Маруся Ёйна
- 2 Серце яблука — юначка Марія Ярош
- 3 Янгольське серце — юначка Катя Гуран
- 4 Серце картяра — пл. роз. Сусанна Олексик
- 5 Серце в таємниці — пл. розв. Сусанна Олексик
- 6 Далеке серце — юначка Галя Павлишин

пл. розв. Павло Чарський

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ

В 1974 РОЦІ

США:

Крайова Таборова Комісія, в порозумінні з Окружними Таборовими Комісіями й за апробатою Голови КПСтаршини, на засіданні Виховного Сектора устійнила на терені США такі табори:

Бобрівка — Норт-Колебрук, Кон.

від 6-го липня до 27-го липня:

а) табір новачок	б) табір новаків
в) табір юначок	г) табір юнаків
г) денний табір від понеділка до п'ятниці для дітей від 4 — 7 років.	

За інформаціями писати:

Mr. V. Katreczko, 754 Riverside Drive,
Orange, Conn. 06477

Вовча Тропа — Іст Четгем

I. тура: від 7-го липня до 27-го липня:

в) табір юначок	г) табір юнаків
а) табір новачок	б) табір новаків

II. тура: від 28-го липня до 17-го серпня:

а) табір новачок	б) табір новаків
в) табір юначок	г) табір юнаків

За інформаціями писати:

Mr. R. Procyk, 5224 N. 10-th Str.
Philadelphia, Pa. 19141

Новий Сокіл — Бофало

від 6-го липня до 27-го липня:

а) табір новачок	б) табір новаків
в) табір юначок	г) табір юнаків

За інформаціями писати:

Mrs. Oksana Bereznycka, 402 Sweet Ave.
Buffalo, N. Y. 14211

Писаний Камінь — Клівленд

від 6-го липня до 27-го липня:

а) табір новачок	б) табір новаків
в) табір юначок	г) табір юнаків

За інформаціями писати:

Mr. J. Kryshstalowych, 3003 Center Dr.
Parma, Ohio, 44134

Беркут — Чикаго

від 6-го липня до 27-го липня:

а) табір новачок	б) табір новаків
в) табір юначок	г) табір юнаків

За інформаціями звертатися:

Mr. J. Lytwynshyn, 219 S. Thurlow Str.
Hinsdale, Ill. 60521

Зелений Яр — Дітройт

від 7-го липня до 28-го липня:

а) табір новачок	б) табір новаків
в) табір юначок	г) табір юнаків

За інформаціями звертатися:

Mr. G. Jurkiw, 25318 Curie, Warren, Mich. 48091

Лос Анджелес

від 22-го червня до 26-го червня:

а) табір новачок
б) табір новаків

від 6-го липня до 13-го липня:

а) табір юначок
б) табір юнаків

За інформаціями звертатися:

Mr. E. Ludkewych, 438 Sierra Vista Ave.
Monrovia, Calif. 91016

Денвер, Колорадо

Табори відбуваються в "Гайлендер Бойс Кемп" від 14-го липня до 28-го липня.

За інформаціями звертатися:

Mr. B. Fedushchak, 1452 So. Dudley Str.
Denver, Colo. 80226

Вишколи:

Вишкіл до другого ступеня новацьких виховниць і виховників від 22-го червня до 5-го липня і від 17-го серпня до 31-го серпня ц. р. — Вовча Тропа.

Зголошення слати на адресу:

Mr. T. Staruch, 308 Route 32 North
New Paltz, N. Y. 12561

Вишкіл до другого ступеня юнацьких виховниць і виховників від 17-го серпня до 24-го серпня — "Вовча Тропа" і від 17-го серпня до 24-го серпня — "Писаний Камінь".

Зголошення слати на адресу:

Mrs. Halyna Chamula, c/o "Plast" KPS, 140 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Школа Булавних:

Міжкрайовий Вишкіл провідниць таборів юначок відбудеться від 22-го червня до 6-го липня ц. р. в горах Кетскіл коло місцевости Гантер, Н. Й.

За інформаціями звертатися:

Mrs. Olha Kuzmowych, 221 Fire Island Ave.
Babylon, N. Y. 11702

Лісова Школа:

Міжкрайовий Вишкіл провідників юнацьких таборів в часі від 22-го червня до 6-го липня 1974 р. в горах Кетскіл коло місцевости Гантер, Н. Й.

За інформаціями звертатися до:

Mr. Andrew Mycio, 201 Eastern Parkway
Newark, N. J. 07106

Табори спеціального призначення:

1. Піонерський табір на оселі Вовча Тропа в часі від 14-го до 27-го липня.

2. Мандрівний табір для юначок в часі від 15-го липня до 19-го липня ц. р. в Адірондак, Н. Й. — організує клуб "Буриверхи".

В якому шатрі найкраще таборувати і чому?
(Просимо подавати редакції завваги, а також
назви шатер)

3. Водний табір для юначок і ст. пластунок в часі від 3-го серпня до 17-го серпня ц. р. в Адірондак на озері "Стіл Вотер" — організує курінь "Чорноморські Хвилі".

4. Водний табір для юнаків в часі від 3-го до 17-го серпня в Адірондак на озері "Стіл Вотер" — організує курінь УСП і УПС "Чорноморці".

5. Спортивно-вишкільний табір для юнаків на оселі Вовча Тропа в часі від 3-го до 17-го серпня — організує курінь "Червона Калина".

6. Журналістичний табір на оселі Бобрівка в часі від 7-го до 21-го липня ц. р. для юначок і юнаків організує Плем'я Сіроманців.

7. Мандрівні "Стежки культури" ч. 7 до Риму. Час від 18-го червня до 12-го липня. Число учасниць обмежене до 20 осіб. Табір лише для сташих пластунок. Організує — курінь "Перші Стежі".

За інформаціями у справі спеціальних таборів звертатися до кошових.

Зголошуйтеся на водно-андрівний табір

35-ого Куреня УСП-ів

Друзі й Подруги!

Вже два роки підряд "Побратими" успішно провели водно-андрівний табір на озерах північної Міннесоти і цього року знову вибираються вони до цієї дикої, безлюдної природи.

Учасники табору стрічаються у Чикаго, а згодом усі разом переїжджають до Міннесоти, до міста Ілай. Там повечеряють ще "в цивілізації" і поїдуть на місце таборування, розбіють шатра й ночуватимуть.

Ранком буде розподіл харчів, а після того всі зйдуться над озером, де вже чекатимуть готові до плавання канойки. Тоді відбудеться також офіційне відкриття ВМТ.

Учасники, готові рушити в андрівку, матимуть змогу засвоїти собі інструктаж про водну безпеку, веслування та правильний спосіб пакування канойки.

Сама плавання триває шість днів, а в міжчасі будуть три дні постійного таборування. У тих днях учасники мають змогу (за дозволом батьків) здобути вмілість "Три пера" (триденне самостійне таборування у примітивних обставинах дикої природи), або відбутися дводенну самостійну андрівку (з обраним другом).

Траса плавання разом з портажами — 50 до 60 миль завдовжки. Таборування кожного дня відбуватиметься в іншому місці. Харчування складатиметься з різноманітного меню сухої їжі, т. зв. "Фріз драйд".

В таких обставинах пластуни і пластунки пізнають правдиве пластування серед дикої, незайманої природи.

Якщо Ви, Друже чи Подруго, зацікавлені, не гайте часу, а вже сьогодні зголошуйтеся на нижчеподану адресу, бо в таборі є місце тільки для 16 учасників (-ць).

Зголошення просимо слати на адресу:

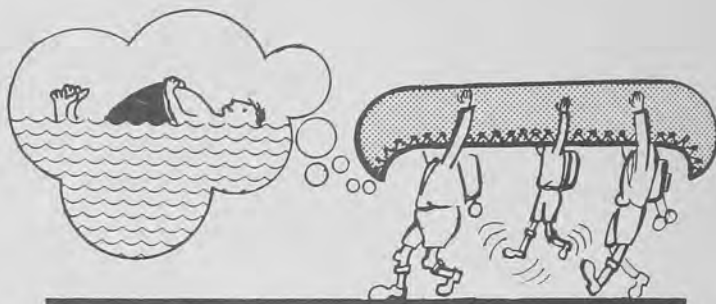
A. Durbak

2229 W. Iowa

Chicago, Illinois 60622

Вітаю Вас дружнім пластовим привітом
СКОБ! Доброго Вітру!

ст. пл. Юрій Горчинський

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ В КАНАДІ

Цьогорічне таборування в Канаді відбуватиметься на базі крайовій та розподілу таборовиків за пластовими ступенями, а з тим і за віком, щоб дати змогу скористатися з відповідної підготовки до чергового ступеня та ближчого співжиття юнацтву з далековідданих осередків.

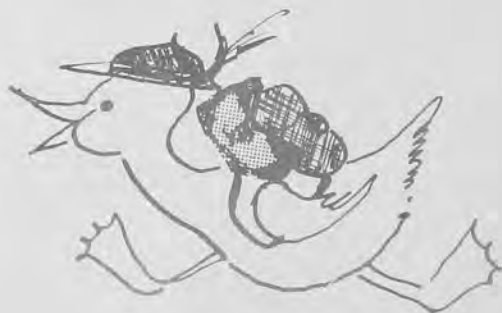
Табір прихильників (-ць): 6 од 20 липня в околицях Оттави.

Табір учасників (-ць): 4 до 17 серпня біля Содбурі.

Табір розвідувачів (-ок): 28 липня до 10 серпня у Скелястих Горах.

Вишкільний табір для провідників юнацького гуртка "Золота Булава": 18 до 20 липня біля Торонта.

Вишкільний табір для юнацьких виховників II ступеня: 29 червня до 7 липня на оселі "Батурина" біля Монреалю.

РІЗНЕ ЧАЦКАВЕ

ЩО, КОЛИ І ЯК ТРЕБА ЇСТИ?

ТРЕБА ДОТРИМУВАТИСЯ РЕГУЛЯРНОСТІ В ЇЖІ

Найкорисніше є чотироразове харчування. Воно забезпечує правильну роботу харчотравного апарату і добре засвоєння нашим організмом їжі.

Людам, що працюють в другій шихті, тобто у нас від 4-ої години по полудні, слід обідати на годину-півтори до роботи.

Під час роботи на нічній шихті можна порекомендувати такий порядок харчування: сніданок, сон. Після сну — обід. Перед роботою — сита вечерея. На роботі, під час перерви, — легка їжа.

Менш корисне, але допущене для здорової дорослої людини трикратне харчування без другого сніданку, із прийомом під час першого сніданку 30%, в обід 50% і на вечерю 20% денної кількості їжі.

Двократне харчування шкідливе. Дуже важливо дотримуватись одних і тих же годин прийому їжі. Це призвичаює наш шлунок виділювати травні соки в установлені для їжі години, а це дуже важливе для вдержання в доброму стані нашого здоров'я.

Одиничні або короточасні відступи від режиму харчування цілком допущені, але звичка часто порушувати режим харчування або зовсім його не виконувати нерідко доводить до захворювання наших органів травлення.

ЗАЛИШКИ ЇЖІ ТРЕБА УСУВАТИ ІЗ ЗУБІВ

Звичайно після їжі дещо залишається поміж зубами. Ці залишки легко видалити, прополоскавши рота і почистивши зуби щіткою. Якщо цього не робити, то залишки їжі будуть розкладатися і викличуть руйнування поверхні зубів.

У тріщинах і заглибинах, що утворилися, залишки їжі затримуються ще довше і ще більше руйнують зуби. Полоскання і зубна щітка уже не можуть добре їх очистити. Треба звернутися до лікаря з приводу лікування зубів, але неуважність і недбалість заважають зробити це своєчасно. До лікаря гонить уже зубний біль.

Нерідко зуб знаходиться вже в такому стані, що його не можна вилікувати і його виривають. При упертій недбалості людини поступово руйнується і виривається значна частина зубів. Виникає конечність у протезах, але і це також не завжди робиться своєчасно.

ЇСТИ ТРЕБА УВАЖНО

Завдяки неувазі, а іноді й непорозумінню, обробка їжі в роті провадиться в тій чи іншій мірі неповно і недостатньо. Така їжа механічно подразнює шлунок, довше затримується в ньому і гірше перетравлюється. Якщо це буває рідко, то приходить безслідно, але якщо повторюється часто або щоденно, спричинює захворювання шлунка і кишок.

Догляд за зубами, увага до обробки їжі в роті, це не дрібниці. З усією наполегливістю треба підкреслити, що неувага до тих «дрібниць» приводить до захворювань частіше, ніж ми думаємо, глибших і тяжчих, ніж ми припускаємо.

Якщо під час їди треба пам'ятати: «Не поспішай!», то під час захворювання зува — «Поспішай!»

НАДМІР ЇЖІ ЗМЕНШУЄ ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ ЛЮДИНИ

Їжа затримується в шлунку, залежно від її виду, від двох до шести годин. Чотири години після прийняття їжі шлунок уже частково звільняється від неї. Тому найправильніше приймати їжу чотири рази на день.

Чим більше їжі прийнято до шлунка, тим більше енергії витрачає наш організм на її переробку. Це тимчасово знижує працездатність людини. Всім відоме почуття деякої млявості і сонливості після надмірного переїдання.

Тому кількість щоденної їжі слід розподілити на чотири прийоми так, щоб не знижувати своєї працездатності в годинах, у яких працюємо.

Людам із звичайною денною роботою перший сніданок треба поїсти помірно, приблизно одну четверту частину денного раціону, тобто коло 25% того раціону. Другий сніданок — під час перерви в роботі повинен бути менший і становити коло 15% денного раціону. Обід повинен становити 50% денного раціону. Вечерея повинна бути легкою, без м'ясних і товстих потрав, щоб дати нашому травному апаратові менше навантаження на ніч, а людині — хороший сон. Вечерея повинна складатись із близько 10% денного раціону.

(За «Українським Голосом»)

Практичне пластування для домівки й табору

Щораз частіше пластові осередки набувають власні доми. Щораз більше юнацьких частин — куренів чи гуртків — мають свої власні кімнати чи кутки.

Кожна частина старається так уладити свою домівку, щоб кожний, хто ввійде до неї, відразу помітив її пластовий характер.

Ми не будемо говорити про прикраси стін. Ця ділянка є у нас доволі добре розпрацьована. Ми будемо говорити про обстановку, яка теж може допомогти надати домівці пластовий характер.

Одним вистачає трафаретна обстановка, закуплена за гроші складені батьками чи асигновані Пластпрятком. Інші хотіли б мати щось гарне, своєрідне. Щось — що вони зробили б власними руками, щось — що так-так і заносило б подихом лісу чи табору.

Багато юнаків хотіли б і в таборі мати свою обстановку в шатрах, чи щось на подобу клубової читальні побіч шатра, у тіні кріслатого дерева.

Єдина різниця між обстановкою для домівки і для табору буде те, що речі для домівки будуть старанніше викінчені, гарно вигладжені і потягнені прозорим лякером. Таборові речі будуть радше примітивно виконані й не потребують такого старанного викінчення.

Для охочих мати "свою" обстановку декілька наших порад.

Матеріал:

Насамперед кругляки (із корою), старі скрині, дошки без вартости куплені за невеличкі гроші із тартаку або у столяра чи врешті знайдені на терені табору.

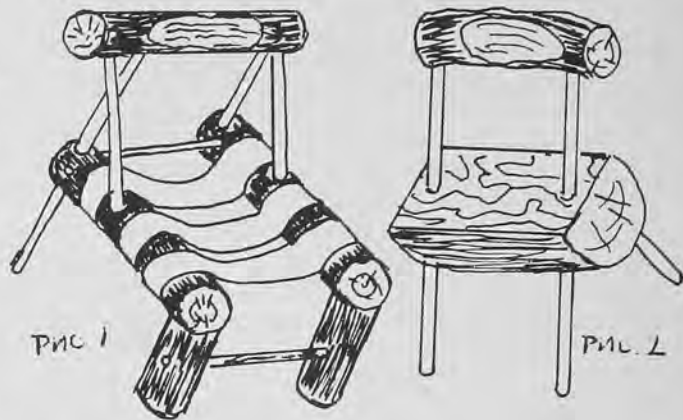
Збирайте старі, поламані дрючки (пластові палиці). Купіть цвяхи, шрубки. Розберіть старанно будьякі скриньки, обережно, щоб не порозколювати дощок. Щипцями повиймайте старанно всі цвяхи. Підшукайте трохи кругляків, кривих, або таких, що з них облетіла кора. Очистіть їх та постинайте докладно зле зрізані галузки.

Гурток, що має гроші в касі, може собі купити потрібного дерева. Але теж гурток, що не має фондів, може зробити собі гарні меблі для свого кутка.

Приладдя:

Молот, щипці, пила, ключ до шруб (adjustable wrench), долото (chisel), сокирка, мо-

лоток, свердлик до дерева, пильник, шницерський ніж, папір до вигладжування (sandpaper), гибель (необов'язково). Цього приладдя вистане, щоб лише було доброякісне. Постарайтеся про важкий молот, нагострену пилу, міцні щипці.

Крісла:

Модель як на рис. 1 можна виконати з кругляків прорізом 8 до 10 см. (3 до 4 інчі) та зі старих дрючків (пластових палиць). Якщо їх немає, то можна вжити простих гілок, прорізом 3 см. (1 інч), що з них ми зняли кору й вигладили їх ножиком.

При виконанні треба вважати, щоб не вижолоблювати дір надто близько краю кругляка, бо тоді він може розколотися. Решту докомплюємо з пасків тканини, міцно прикріпленої малими цвяхками.

Модель іншого крісла (рис. 2) це просто досить грубий пень, розрізаний надвое. Потім він ще вигиблюваний і вигладжений зверху. Для спинки крісла беремо легко вигнутий круглячок і вистругуємо у ньому ще вглиблення для плечей.

Фотелі:

Фотель призначений для курінного чи гурткового, для вирізнення його провідного становища.

Модель фотеля (рис. 3), що тут показаний, є досить важкий до виробу. Поскілки це можливо, треба старатися зробити його не надто важким. Сидження із дошки, пришрубоване до спинки під прямим кутом. Це треба зробити дуже старанно, прикріплюючи ще, коли цього потрібно, угольницю для зміцнення. Усю частину з дощок виготовляємо окремо від решти і вона спирається на трьох поперечках від переду і заду.

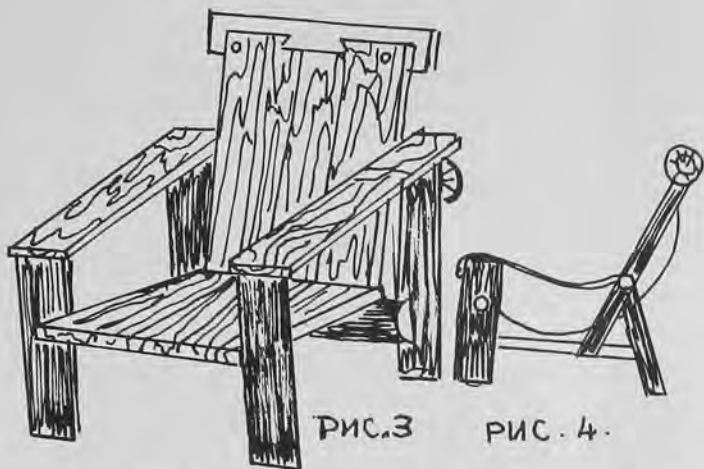

РИС. 3 РИС. 4.

Другий модель (рис. 4) побудований на засаді "лежака".

Всі ці крісла вимагають дуже порядного викінчення. Кору, де вона починає відриватися, треба прибити маленькими цвяшками. Всі білі частини дерева, що їх можемо потім покрити прозорим лякером (varnish), треба добре вигладити папером до гладження (sandpaper). Вибирайте тканину в одній барві, напр., ясно брунатну. Доповнюйте крісла подушками або баранячою шкірою.

Стільці:

А тут декілька стільців, що займають відносно мало місця у тісній домівці.

Беремо досить грубу дошку і відразу вирізуємо з неї вісім стільців для цілого гуртка (рис. 5). Свердликом робимо дірки й вкручуємо в них ноги, уміцнюємо їх рамою з дерева, що з нього ми не здійняли кори. Це зовсім легко зробити.

РИС. 5.

РИС. 6.

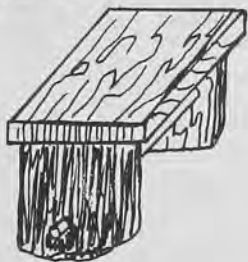

РИС. 7.

РИС. 8.

Інший стілець маємо на рис. 6. Укріплюємо чотири ноги в півклеці, вивертівши дірки свердликом. Зверху добре вигладжуємо.

Колода розрубана, або краще розтята пилою надвое, дає ноги; досить груба дошка — сидження (рис. 7).

Врешті гарно викінчений круглячок (рис. 8) теж послужить за стілець.

Стіл:

Стіл (рис. 9) мусить бути міцний, щоб його можна було теж уживати при всякому майструванні. Його можна виконати в різних розмірах: для гуртка 170 на 80 см. (68 на 38 інчів), або теж для куреня 200 на 120 см. (56 на 48 інчів).

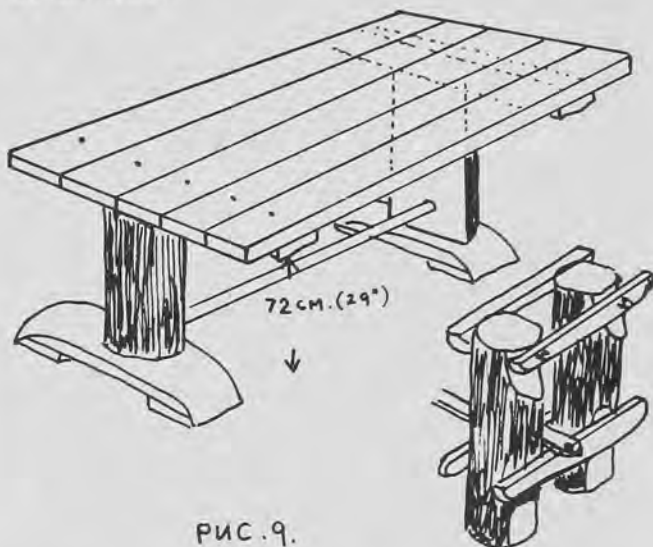

РИС. 9.

Тут уживаємо грубих дощок, хоч неоконечно гарних, бо, коли треба, можна їх прикрити зверху скатертю для кращого вигляду.

Ноги зроблені з колоди розрізаної надвое. Для того мусимо визичити собі ручну пилку. Коли не маємо колоди, то на рисунку є вказаний інший спосіб роблення ніг. Його поручаємо використати при роботі стола для куреня, бо такий стіл триваліший. Змонтуйте цей стіл при допомозі шруб, коли ж їх не маєте, то вистануть і грубі цвяхи.

Не забувайте, що коли висота крісла чи стільця може бути різна, то висота стола мусить бути біля 79 см. (29 інчів).

Розуміється, що гурток не заавансований у майстерстві не повинен братися сам до цієї роботи. Краще попросити про поміч старших пластунів або батьків. Це краще, ніж псувати матеріал.

(За "Молодим Життям")

ПРИЄДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

ХРОНІКА

“А МИ ТУЮ ЧЕРВОНУ КАЛИНУ ПІДІЙМЕМО...”

День 1 листопада врочисто відсвяткувала Станиця в Дітройті. Святкування почалися рано в неділю 4 листопада 1973 р. Службою Божою в українській церкві, а опісля всі пластуни і громадянство перейшли до великої театральної залі. В перших рядах сидять лавою наші Українські Січові Стрільці, а по боках стоять пластуни. На програму свята склалися такі точки: святочний першолистопадовий наказ Станичної Старшини, пластовий гімн, деклямації поодиноких гуртків та вправи новачтва.

Пл. Гурток “Золота пшениця” із своєю впорядницею
пл. сен. Олено Дужою.

Неначе легкий подих вітру із степів України несе бойову пісню “А ми тую червону калину підіймемо...”, а могутні слова деклямації “Листопадовий День” відтворюють нам перед очима незабутий день — день 1 Листопада. І здається — ідуть полки, віють рідні прапори. Мимоволі голову звертаємо в бік наших присутніх Усусів, що колись юнаками вийшли на поле бою. Честь їм і слава!

Програма свята добігає кінця і приходить час запряження юнацтва. Пластунки зворушені, із зарум'яненими лицами і з голосним биттям серця в грудях виходять на середину залі в півколо. Виголошують голосно присягу на прапор:

*«Бути вірним Богові і Україні
помагати іншим,
коритися Пластовому Законові і
служати пластовій владі!»*

В цих словах замкнена наша Велика Мета виразними словами. Юначки, присягаючи, обіцяють увести в своє життя цю Велику Ідею Пласту.

пл. сен. Мирося Михалович, кошова.

ПЛ. СТАНИЦЯ ДІТРОЙТ ТАБОРУЄ

Вліті 1973 р. пл. табори нашої пл. станиці були малочисельні. На те склалося багато причин, про які тут годі говорити.

Перша тура таборів була від 24 червня до 15 липня. Були це пластунки-юначки та пластуни-юнаки. В одному і другому таборі було по 30 учасників, з булавою і проводом. Такі власне табори подобались учасникам, було гамірно та весело. Проводи й булави дуже добре співпрацювали. Слід підкреслити, що табір пластунів був частинно мандрівний, і цей спосіб таборування дуже сподобався учасникам. Табір відбув кілька мандрівок маршом та одну каяками, яка найбільше подобалась пластунам, хоча була трудна й утяжлива.

Юнаки збираються на прогулянку.

Пластунки теж маршували до поближких лісів, а раз були на розривковій прогулянці, де їздили кінями. Це так їм подобалось, що завжди просили провід ще раз піти на таку прогулянку. Але на те не вистачало часу. Треба було приготуватись до кінцевих проб з ділянки іспитів умілостей та фізичної вправності.

Одну веселу імпрезу підготували оба табори. Була це костюмова забава. Підготова йшла засекречено, кожний гурток сам собі запланував костюми, які мусіли бути виготовлені тільки з особистих речей, що їх учасники мали в таборі. Висліди тієї підготовки можна було побачити аж на самій імпрезі. Помисли і фантазію, які пластуни і пластунки вклали в таку забаву, доводили глядачів до сліз зі сміху. Була дуже весела забава.

“По фас, по фас...” юначки в черзі перед обідом.

Оба табори дуже гарно співали, прямо концертово. А то “розспівала” їх знана в Дітройті співачка, яка приїздила кілька разів до табору. Також добре було й те, що в таборі в будавах були гітари. Спільні ватри бували прямо концертами. Всюди, де тільки знайшлося кілька пластунок і пластунів, там зараз лунала пісня.

Виявилося, що й три тижні доброго пл. табору може бути замало, бо прощалися усі зі сльозами в очах.

Новачки і новаки в таборі.

Пізніше, бо від 15 липня, таборували наші найменші пластунята, новачки і новаки. На превеликий жаль, новаки чисельно недописали. Було їх тільки 11 (одиннадцять), а новачок 25 та п'ять з булави і проводу. Тому таборова комісія постановила, що провід таборів буде тільки один.

Праця у новачок йшла нормально, а кінцева виставка з ручної вправності дала прегарний вислід.

Були спільні ватри, прогулянки і також багато співу.

Таборянка

РІЗДВЯНІ НОВАЦЬКІ СХОДИНИ

Надворі лютує зима. Великий сніг, а новачки із 6-ого Гнізда “Пільні Квіти” спішать до пл. дому на гніздові сходини. Вони відбулися 14 грудня 1973 року. Коли вже всі зібралися, гніздова започаткувала їх новацьким гаслом “Готуйсь”. А тому, що це було вже близько до Різдва, новачки дуже гарно колядували. При цьому співі убирали ялинку прикрасами українського стилю, а ті прикраси вони самі виготовили. Вкоротці ялинка заграла світлами та заблищала веселковими кольорами. Тоді новачки ще охотніше колядували, вони були захоплені прекрасною ялинкою. Накінець гніздова почала пісню до св. о. Миколая, і тут несподівано для всіх новачок з'явився посеред нас сам св. Миколай. Новачки радісно його привітали та уважно слухали, що він їм говорив. Святий Угодник питав новачок, чи робили вони добрі діла і які. За ті добрі діла нагороджував їх дарунками. Радісно і приємно зійшов час.

Та треба було братися до другого діла. Новачки на той самий вечір приготували передсвяточний ярмарок. Ціле їх гніздо перейшло до інших кімнат пл. дому. І тут при допомогі сестричок вони розклали різні робітки-експонати. Вони їх самі виконували на пл. сходинах. Були це мініатюрні іграшки, прикраси на ялинку, святочні картки тощо. У другій кімнаті можна було безкоштовно щось солодкого з'їсти та напитися чаю чи кави. Батьки новачок заповнили кімнати пл. дому, радо купували речі, які їхні доні виготовили.

І так минув приємно веселий та корисний вечір і треба було з жалем його кінчити. З побажанням “Веселих Свят” розходилося бадьоро новацтво з переконанням, що не даремно трудилися, бо вечір був дуже гарний. Цього вечора напевно кожна новачка (я вірю) засинала з гарними почуттями добре виконаного пл. обов'язку, та й сни були гарні.

Сестричка ст. пл. Лідія Савка, НО

Як я здобула вмiсть „Три пера“?

Минулого лiта вiдбула я водно-мандрiвний табiр у пiвнiчнiй Мiннесотi, серед чудових озер та таємничих пралiсiв. Ужe вiддавна хотiла я перебувати одинцем серед природи i це моє бажання у цьому таборi сповнилося. Тут я мала нагоду перевiрити на практицi свою зараднiсть перебуваючи серед дикої природи, тобто набуваючи вмiсть „Три пера“.

Пл. розв. Христя Богач здобуває вмiсть „Три пера“, радiючи з перебування серед природи.

„Три пера“ — це вмiсть витривалостi i пластової зарадности. Кожний таборовик, який бажає здобути цю вмiсть, мусить сам собi збудувати сховище, змайструвати лiжко, зварити їжу, вишукуючи й вибiраючи частинну її у природi. Накiнець мiсце свого таборування одинцем треба залишити в зовсiм незнищеному станi. Виряд складається з ножа, шнурi, дощевика „панчо“, мiшка до снання, з однiєї частини менажки, спорошкованих харчiв, кiлька сiрникiв та двох сигнальних свiтел (на випадок тривоги).

Прибувши на мiсце, звiдки я починала свою 3-денну мандрiвку, чи радше триденне перебування серед дикої природи, я в першу чергу вирушила в пошукуванні за мiсцем доброго сховища. Не довго прийшлося шукати, бо швидко я побачила перед собою природне сховище поміж соснами та кедрами. Зразу взялась до працi, щоб змайструвати собi лiжко та захист вiд дощу й вiтру. На землю наклала я багато листя й кори. Зверху поклала сосновi гiлки, на них верству листя, а на це все — мiшок до снання. Щоб забезпечитись на випадок дощу, я прив'язала довгу гiлку до двох дерев. До гiлки прив'язала свiй дощевик. Це був захист з одного боку, а з другого я поклала гiлки i листя.

Закiнчивши цю працю, я вирушила в дорогу, щоб оглянути нову околицю. Я мандрувала досить довго, збирала дикi ягоди та захоплювалась красою незайманої природи. Не знаю скiльки часу проминуло, як я рiшила повернутися на мiсце свого таборування. Повертаючи, я заблукала, не могла натрапити на приготоване мiсце. Терен зовсiм чужий, нi стежки, нiякого знаку. Постiйно поверталась на те саме мiсце, але врештi знайшла свою „хатку“ й тому, що вже смеркало, постановила того дня нiкуди бiльше не йти. Лягла на своє м'яке „лiжко“, але заснути ще довго не могла, бо дуже брiвiла комашня й кусали комарi.

Ранком другого дня збудило мене промiння сонця. Було ще дуже рано й заповiдався чудовий день, на небi не було нi однiєї хмаринки. Я перейшла лiсом до озера, щоб помитись та вивiсити на означене мiсце рятувничий пояс, умовний знак, що все в порядку. Я була вже досить голодна, бо останнього разу їла ще попереднього дня обiд, i нагадала собi, що в одному мiсцi бачила багато сiниць. Знайшовши ту поляну, я зачала збирати ягоди й раптом почувала якийсь шелест. Звук той заскочив мене, бо до цього часу в природi панувала таємна тиша. Я насторожилась, почала розглядатись крiгом себе i побачила вивiрок, як скакали з дерева на дерево. Одночасно завважила я пташок, що весело лiтали, не звертаючи на мене найменшої уваги. Дуже пiкаво було менi сидiти на цiй полянi i обсервувати життя природи, що її ще не знищила цивiлiзацiя.

Але раптом погода змiнилась, почав накрапати дощик так, що я мерщiй повернулась до свого сховища, яке захистило мене вiд дощу, i я сухо переспала другу нiч.

Наступного ранку знову усмiхалось до мене сонечко, а проте менi стало сумно на душi, бо час моєї проби кiнчався, я мала залишити своє сховище, чудову поляну, веселих пташок, повертаючись до головного табору. Перебування на самотi серед краси i величi в природi впливало в мою душу спокiй, радiсть та бажання, щоб ця поляна вiчно була такою, як тодi, коли я на нiй перебувала, щоб наступнi поколiння могли також подивляти красу Божої природи, її велич i чар.

пл. розв. Христя Богач

**Закликайте Ваших друзiв i приятелiв
передплачувати i читати «Юнака»!**

НА ПОЧАТКУ НАШОГО ДРУГОГО РОКУ В ЮНАЦТВІ

Про наш перший рік в юнацтві всі членки нашого гуртка "Євшан Зілля" написали до "Юнака", і наш спільний допис був поміщений в числі 8-9 за серпень-вересень 1973.

Гурток "Євшан-Зілля" в день присяги 18-го листопада 1973 р. Сидять зліва: Тесея Лучкович, Христя Дмитришин, Ліда Гвозда, Лесея Гурська; стоять: Уляна Ключас, Христя Ключас, Лесея Опар, пл. сен. Марія Логаса (виховниця).

Сьогодні я, як вибрана гуртком дописувачка до "Юнака", хочу написати про найважливішу подію, яка сталася в нашому житті від того часу.

На початку листопада 1973 року ми склали першу юнацьку пробу і 18-го листопада 1973 р. на станичному Листопадовому Святі ми склали пластову присягу на наш курінний прапор. Присягали: Христя Ключас, Ліда Гвозда, Лесея Гурська, Христя Дмитришин, Уляна Ключас, Тесея Лучкович, Лесея Опар і Наталка Шпічка. Це була дуже важлива подія в нашому пластовому житті. Здавши першу пробу і ставши учасницями — ми стали правдивими юначками.

Це була наша перша присяга, яку ми склали добровільно, а склавши її, ми взяли на себе зобов'язання жити справді по-пластовому. Ми хочемо продовжувати наше пластове життя, дбати про свій гурток, брати живу участь у житті куреня і станиці, їздити на пластові табори і вирости на користь і потіху нашому народові.

Скоб!

пл. уч. Христя Ключас

Водно-мандрівний табір УСП

Водна мандрівка заавансованої групи виказалась успішною і приємною, хоч перед і під час мандрування можна було завважити декілька недотягнень.

Наша група проплила приблизно 60 миль озерами і потічками.

Назгаль погода дописала, була задовільною: не раз хмарно, то знову соняшно і тепло й тільки останнього дня, коли ми вже повертались до місця, де перед кількома днями відбулося офіційне відкриття табору, упав сильний дощ.

У нашій групі було вісім учасників, — три старші пластунки і п'ять старших пластунів у віці від 17-27 років. На жаль, кільком членам нашої групи, не зважаючи на їхній запал та позитивне наставлення, не доставало водно-мандрівного досвіду й загартування.

Табір УСП, зліва ст. пл. і пл-ки: Ю. Горчинський, Руслан Росяк (провідник), Галя, Христя Колтушок, Ліда Прокоп, Роман Бабій; з-заду — Богдан Федорів.

Фотографував: Л. Артимішин

Згідно з первісним пляном, наша траса мала бути найдовшою і найтяжчою з усіх дотеперішніх,

але з огляду на те, що декому бракувало потрібної заправки і досвіду, вирішено оригінальний плян змінити і нашу трасу скоротити. Згодом, вже під час самої плавби виявилось, що в декого було мильне поняття про того роду таборування і ці пластуни були розчаровані, що не було часу на розваги й відпочинок. Провід мандрівки, зовсім навпаки, запланував був дорогу, яка вимагала максимум зусилля, витривалості й бадьорості, очевидно, в рамках спроможностей кожного члена зокрема.

Весь наш харч складався в більшості з т. зв. "фріз драйд" продуктів. Такий спосіб харчування в обставинах водної мандрівки виказався найпрактичнішим, бо харчі дуже легкі, спакзовані в малих пакетах, не займають багато міс-

ця, а деякі з них навіть розпускаються в холодній воді і звичайно навіть є дуже смачні, як, наприклад, сухі овочі, що їх ми їли, як лакоминку на обід. Запас нашого харчу був достатній, тільки що не було великої різноманітності в меню.

Щодо наших шатер, то ми мали звичайні канвові "вол тенте", середньої величини, без підлоги, в яких сміло могло спати три-чотири особи.

Канойки — двоособові, 17 стіп завдовжки, зроблені з алюмінію, вагою 75 фунтів.

Сама плавба пройшла без ніяких неприсмних випадків, ніхто не був надто виснажений веслуванням, бо швидкість плавби була доволі свободна. На жаль, крім диких качок, інших птах і бобрів ми не побачили багато тварин.

На закінчення хочу сказати, що я особисто був задоволений з мандрівки по водах Міннесоти і ду-

маю, що всі учасники скористали з неї. Успішне проведення водно-мандрівної прогулянки без будь-яких неприсмних випадків дає почуття великого вдоволення для пластового провідника. Для мене кожна мандрівка, якою вона не була б, є новим переживанням і під час неї я вчуся щось нового про себе самого, про моїх друзів і про життя взагалі.

ст. пл. Руслан Рясак, ПБ...
Провідник водно-мандрівної
табору 1973 р.

НАШ КУРІННИЙ РІЗДВЯНИЙ БАЗАР

У домівці вже не було нікого, а мені все таки ще не хотілося йти до дому. Так мило дивитися на ялинку, що стояла посередині кімнати, кругом порожні столи і де-не-де прикраси на ялинку. В куті два слоїчки меду і зайвий папір для пакування. Цей базар — це була гордість і спільна праця довгих днів та ночей цілого 10-го Куреня ім. Ольги Кобилянської в Дітройті. Всі гуртки — навіть ті, в яких ніякої роботи не допросишся, — завзято взялися до праці.

Робили ми прикраси на ялинку, вишивали, комбінували "декопаж", "мадпаж" з українських картин, молодші юначки робили речі з дерева, старші — з сушених квітів картини і кошечки. Всі разом думали, що та з чого найкраще зробити. Один гурток злегковажив собі і нічого не зробив, але загальною решта членів куреня працю, яку взяли на себе, виконали якнайкраще. Не легко було з цього вив'я-

Пл. Гурток "Золота пшениця"
підготував кімнати
до різдвяного базару.

затися, бо в цей час ми мали шкільні іспити. Все таки ми залишилися цілі й здорові після виконання цього обов'язку. Така вже традиція. А роботи було справді дуже багато.

Усе готове. Наш 2-денний Різдвяний базар, що його ми запланували тому три місяці, у повно-

му ході. Між нашим товаром — мак, мед, кутя — це заслуга наших подруг з Гуртка "Берізка". Вони вже самі їздять автами; вони й подбали про цей товар. Одна добра мама дала нам до розпродажу плити і кераміку із знижкою, не заробляючи на цьому нічого.

У домівці чисто, тепло; де не глянь — пластунки гордо й нетерпеливо стоять побіч своїх столів. Люди купують, оглядають, і товар швидко зникає з гарно прикрашених столів. Відчуваю вдоволення і гордість, що я пластунка — не сама, а нас багато.

На перших сходинках курінного проводу, які відбулися після базару, ми постановили використати гроші на закуплення гурткових шатер, невелику суму залишити в нашій касі, а дол. 10.00 вислати на пресфонд "Юнака".

пл. розв. Христя Михалович,
курінний писар

НА ПРОГУЛЯНЦІ ПО КАНАДІ

Минулого року, як і попередніми роками, Уряд Провінції Онтаріо фінансував представникам етнічної преси 5-денну прогулянку по своїй провінції.

Прогулянка відбулася в останньому тижні серпня, учасників було 25, у тому дев'ять українців — двох старших та 7 молодих.

Вранці 27 серпня в Торонті було дуже гаряче (пам'ятаєте може, що тоді в Торонті два тижні температура трималася понад дев'ятдесят ступенів) і ми дуже раділи, що виїжджаємо з міста.

Виїжджали ми з-під будинку парламенту. Міністр індустрії Клявд Бенет попрощав нас, бажаючи приємної подорожі.

В автобусі відразу зчинився гамір і шум. Це всі ми знайомилися, дискутували. В короткому часі з нас утворилася опільнота, почувалися ми немов родина.

Наша перша зупинка була біля міста Бері. Тут ми відвідали фабрики пива "Формоза Спрінг Бревері". Тура по фабриці була дуже цікава, ми багато чого навчилися. До того, тут нас гарно гостили

смачним обідом. Звідси ми прибули до містечка Гантсвил. Мав нас у ньому привітати посади́к міста, але він не міг на час прибути (заплутався подорожі́ поміж автами) тож ми рішили викупитися в озері, поїздити канойками. Ночували ми над спокійним озером, а другого дня виїхали до Алгонквін Парку. Нашим пластунам і пластункам це місце добре відоме, бо щороку тут відбуваються табори. Оглянувши цікавий музей та т. зв. "табір піонерів", приїхали ми до широкої ріки Мадагаска. Мушу вам згадати, що тут

я зустріла торонтського пластуна, який приїхав сюди, щоб показати мамі місце свого таборування. Нам мило було порозмовляти. Біля цієї річки провели ми дуже гарний вечір. Добре скупавшись, нас трьох завзятих пластунок забажали попливати човном. Та з нашого веслування нічого спочатку не виходило, — човен стояв на місці. Поміг нам товариш подорожі білорус. Він і навчив нас веслувати.

Вечора, очевидно, ми не змарнували. Зорганізували ватру. Запросили до неї усіх учасників, які засіли довкола вогника. Одна з пластунок провадила програму. Кожна цюнальність за чергою співала пісні своєю мовою. Один професор навчив нас еспанську пісню про ослика і ми її ще й тепер співасмо.

Жаль нам було лишати це спокійне місце, поросле чудовими високими берісками. Чекала на нас Оттава.

В Оттаві відвідали ми канадську митницю (місце, де виробляють гроші). З цього місця забрали нас до Центру Національного Мистецтва. Тут було дуже цікаво.

Ввечері відбулося прийняття для міністра С. Гайдаша, який мусів прискішено прибути до Оттави з Європи, бо прем'єр П. Трудо скликав сесію парламенту. Треба згадати, що другого дня ми були присутні на цій сесії та мали змогу побачити як представники політичних партій виголошували свої проекти та критику на різні справи.

Другого дня, оглянувши місто Оттава, виїхали ми вже під вечір до Белевіл. Того самого вечора учасники тури добре відпочивали по інтенсивному перебуванні в Оттаві. А рано-раненько треба було вже вирушати назад до Торонта. Треба сказати, що цей останній день тури також не відбувся без пригод. По дорозі додому ми зупинилися в "Сенд Бенкс" провінційному парку й дехто з нас відразу побіг купатися в Онтарію озері. Цей парк виглядає як дикий ліс. Думаю, що він був би добрий на таборування для відважного куреня. Таких місць дикої природи не так легко вже знайти.

Зголоднівши, думали про те, як приготувати на обід щось іншого, як готелевий харч. Рішили з'їсти

Учасники прогулянки перед будинками Парляменту в Торонті.

У поворотній дорозі учасники святкують день народження однієї із учасниць прогулянки, співаючи "Багато літ!"

Церемоніял зміни варті перед Парляментом в Оттаві.

печену курку таки на дворі під деревами. Тут ми навіть змогли від-

святкувати день народження однієї українки, учасниці тури.

Прогулянка зближалася до кінця і нам було жаль, здавалося, що ми щойно годину тому виїхали з Торонта.

На мою думку, мета такої тури — познайомити представників преси з особливостями Онтарію й передати свої враження з прогулянки на сторінках своїх часописів — була досягнена. Тура також дала нагоду ближче познайомитися її учасникам, нав'язати особистий контакт, пізнати погляди одні одних у дискусіях — все це було можливе завдяки Онтарійському Урядові, який спонзорє ці тури.

ст. пл. Ірина Баср,
представниця "Юнака" і Пластової
Радіопрограми в Торонті.

ДО НАС ПИШУТЬ:

Чикаго, 28 березня 1974

До
Високоповажаної Подруги
Ольги Кузьмович
редактора журналу "Юнак"

Дорога Подруго!

У залученні пересилаю Вам три короткі статті про минулорічний водно-мандрівний табір, який відбувся на водах Міннесоти, а його організував був 35-ий Курінь УСП-ів "Побратими". Дуже прошу помістити їх у журналі "Юнак", що буде, може, доброю пропагандою для спопуляризування цього роду пластування. Автори статей вірять, що вони надаються до друку, а всі поправки з вдячністю приймуть. Минулого року статті про цей табір появились вже по таборі й тому просимо, якщо можливе, знайти для них місце на сторінках "Юнака" в найближчому числі.

Надіючись на позитивне полагодження прохання, остасмося з дружим пластовим "Скоб!"

За 35-ий Курінь УСП "Побратими;
ст. пл. Юрій Горчинський

Дорогий Юначе!

Уже майже Великдень, а я ще не написала Тобі про нашу мандрівку. Цього року гурток "Смерічки", 6-ий Курінь УПЮ-ок ім. Уляни Кравченко в Едмонтоні, рішили піддержувати українські традиції. Ми навчилися декілька щедрівок і пішли по знайомих щедрувати.

Едмонтонські "Смерічки" дуже раді зі свого щедрування... На фото бракує Олесі Цинцар.

Нашими відвідинами із щедрівками всі дуже раділи. Вітали нас гарно і хоча ми підкреслювали, що це є "наше пластове добре діло", на обдарували грішми. З цих грошей пересилаємо дол. 5.00 на потреби "Юнака".

Членками нашого гуртка є Олеся Цинцар, Галя Дитиняк, Тереса Варениця, Дарка Басараб і Ксеня Скрипник. Долучую нашу фотознімку.

Скоб!

пл. розв. Ксеня Скрипник
гурткова

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ...

У числі за березень ц. р. у нашому "Юнакові" друкарський чортик зробив декілька промахів, за які у наших співробітників і читачів просимо вибачення.

● На ст. 1 у підписі знімки на обкладинці зайшла помилка у назві куреня. Має бути "Юнаки з 21-го Куреня ім. Св. Завойовника в Нью-Йорку", а не як подано, "ім. І. Мазепи.

● На ст. 1 у списку ілюстраторів цього числа поминено ст. пл. Павла Чарського. Просимо вибачення у нашого постійного співробітника!

● На ст. 18 друкарський чортик переплутав підписи під серцями пластунок з Провіденс. Має бути: "Серце подертого матраца", "Серце сардинки" і "Серце пірата" — подала пл. прих. Оріся Ганушевська — обидві пластуни з гуртка "Веселка" в Провіденс, США.

За надто велике спізнення квітневого числа "Юнака" дуже просимо вибачення у Читачів. Причиною його був штрайк поштарів у Канаді.

Редакція

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДороЖІ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

ВОЛОДИМИРА ОПРИШКА

Батька наших Подруг Олі і Іванки
складасмо \$20.00 на пресовий фонд "Юнака"

Членки колишнього Сам. Гуртка "Конвалії"
із своєю впорядницею, Кентон, США,
Маруся Бандурка, Маруся Глишська, Маруся
Маланий, Християна Руссо, Катруся Сейтаридіс
і пл. сен. Лариса Музичка

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД «ЮНАКА», що вплинули до 18 квітня ц. р.

США:

Замість квітів на могили бл. п. Богданни Грицай і бл. п. Бонифатія Васька з Джерзі Сіті — Пластова Станиця і Гурток Пластприят-ту в Джерзі Сіті \$40.00

Замість квітів на могилу св. п. Катерини Сокіл, Матері їхнього Друга Олексі Сокола, склали по \$5.00 — пл. сен. В. Барановський, М. Захарченко, В. Лев, Ю. Раковський, І. Сось, М. Ставничий, Ю. Старосольський, разом 35.00

Пластова Станиця в Рочестер, замість кві-тів на могилу бл. п. пл. сен. Любомири Ковч, Мама пл. сен. Христини Ковч 25.00

106 Відділ Союзу Українок, Гартфорд, за-мість квітів на могилу св. п. Лавра Веремчука, Чоловіка членки І. Веремчук 25.00

Замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Володимира Дармохвала з Нью-Йорку, склали по \$10.00 — Євгенія і Михайло Леськові і Павло Дубрівний, разом 20.00

Членки колишнього Самостійного Гуртка УПЮ-ок «Конвалії» із своєю впорядницею в Кентоні, замість квітів на могилу св. п. Воло-димира Опришка, Ватка їхніх Подруг Олі і Іванки 20.00

Гурток УПЮ-ок «Золота пшениця», Дітройт, частину доходу з різдвяного базару 10.00

Пл. юн. Степан Ременюк, Кеноша 10.00

Олена Осідач, Філядельфія 10.00

Ст. пл. Юрій Тарасюк, Роселл 10.00

Пл. сен. Павло Клим, Чикаго, в пам'ять своїх Друзів, св. п. пл. сен. д-ра В. Помірка, пл. сен. В. Дармохвала і б. ст. пл. Л. Веремчука 10.00

Ст. пл. Ростислав і Марія Смики, Чикаго 5.00

Пл. юн. Катря Жизномирська, Весталь 5.00

Пл. юн. Богданна Сілецька, Філядельфія 5.00

Ст. пл. Богдан Томків, Аллегані 5.00

Пл. юн. Аскольд і Арета Вуки, Філядельфія 5.00

Пл. сен. Емілія Дзюба, Воффало 5.00

Пл. юн. Андрій Запорощенко, Карбондейл 3.50

Пл. сен. Ярослав Рак, Мейпелвуд 3.50

Пл. юн. Марія і Софія Наконечні, Вашингтон	3.00
Пл. юн. Андрій Реннер, Озон Парк	3.00
Маріянка і Олександр Сосяки, Форест Гіллс	2.75
Пл. юн. Ольга Цурковська, Чикаго	2.50
Ст. пл. Ірина Савка, Чикаго	2.50
Пл. юн. Євген Котик, Джерзі Сіті	2.50
Пл. юн. Михайло Миштин, Парма	2.50
Пл. сен. Оксана Генгало, Філядельфія	2.50
Ст. пл. Марко Букачевський, Едісон	2.50
Пл. юн. Марта і Софія Зелики, Нью-Йорк	2.50
Ст. пл. Марта Гарасовська, Чикаго	2.50
Пл. юн. Остап Корчмарик, Трентон	2.50
Пл. юн. Олег Панкевич, Нью Бронсвік	2.50
Оксана Рак, Лонг Айленд Сіті	2.50
Пл. юн. Андрій і Марія Мадаї, Філядельфія	2.50
Пл. сен. Марія Малиновська, Дітройт	2.50
Пл. юн. Юрій Вогацький, Ньюарк	2.50
Ст. пл. Люба Мазяр, Мейпелвуд	2.50
Пл. юн. Леся Добровольська, Трентон	2.50
Ст. пл. Ярослав Ганкевич, Совтфілд	2.50
Пл. юн. Олег Запутувич, Кінг оф Прашії	2.50
Пл. юн. Володимир Масюк, Філядельфія	2.50
Пл. юн. Марта і Христия Косаревичі, Чикаго	2.50
Пл. юн. Михайло і Христия Хариші, Довнерс Гров	2.50
Пл. юн. Адріяна Проців, Чикаго	2.50
Ст. пл. Ірина Мостович, Лексінгтон	2.50
Пл. юн. Микола Брожина, Нью-Йорк	2.50
Ст. пл. Марта Кандюк, Джексон Гайтс	2.50
Ст. пл. Ярка Коморовська, Філядельфія	2.50
Пл. юн. Роман Артимишин, Філядельфія	2.50
Пл. юн. Рома Юркевич, Мейпелвуд	2.50
Пл. юн. Богдан Домбчевський, Легінгтон	2.50
Пл. юн. Ореста Качала, Вест Петерсон	2.00
Пл. юн. Ігор і Мирон Пеняки, Чикаго	1.50
Пл. юн. Оксана і Ліда Балтаровичі, Дітройт	1.50
Пл. юн. Богдан Кришталович, Парма	1.50
Пл. юн. Адріяна Кулинич, Йонкерс	1.50
Пл. юн. Ада Тим'як, Піттсбург	1.50
Пл. юн. Роман Чавс, Йонкерс	1.50
Пл. юн. Марія Буртняк, Чикаго	1.50
Пл. юн. Михайло Грицак, Кренфорд	1.00
Ст. пл. Христия Салук, Фенікс	1.00
Пл. юн. Юрій Пивоварів, Джемейка	1.00
Пл. юн. Борис Мицьо, Ньюарк	1.00
Пл. сен. Евстахія Гойдиш, Асторія	1.00
Ст. пл. Павло Роспутько, Філядельфія	1.00
Пл. юн. Ольга Одосій, Філядельфія	1.00
Пл. юн. Ліда, Марта і Зенон Сушки, Балтімор	1.00
Пл. юн. Ліда Микита, Кліфтон	1.00
Пл. юн. Рената Винник, Гайд Парк	0.50

США разом \$357.75

КАНАДА:

Пластова Станиця, Едмонтон, замість кві-тів на свіжу могилу заслуженого громадського діяча і приятеля пластової молоді св. п. Івана Зельського \$25.00

Ст. пл. Лев і Роман Шевчуки, Торонто 5.50

6-ий Курінь УПЮ-ок ім. У. Кравченко, Гурток «Смерічки», Едмонтон 5.00

Пл. юн. Петро Палівко, Торонто 3.50

Пл. юн. Даня Баран, Монреаль 2.50

Пл. юн. Мирон Барицький, Судбури	2.50
Пл. юн. Богдан і Олег Шклярі, Монтреаль	2.50
Пл. юн. Роман Матківський, Міссіссага, замість подарунку на день народин братові Яркові	2.50
Пл. юн. Ліда і Рома Бойки, Монтреаль	2.50
Пл. юн. Леся Довга, Едмонтон	2.50
Пл. юн. Христя Дякунчак, Грінфілд	2.50
Ст. пл. Юрій Лещишин, Торонто	2.50
Пл. сен. Орест Костецький, Міссіссага	2.50
Пл. юн. Христя Вінтоняк, Торонто	2.50
Пл. юн. Ігор Каленій, Ошава	2.50
Пл. юн. Христя Навальковська, Гамільтон	2.50
Пл. юн. Михайло, Ангеліна і Петруся Сараку-ли, Вінніпег	2.50
Пл. юн. Надя Дендерис, Торонто	2.00
Пл. сен. Олександр Котович, Вінніпег	1.50
Пл. юн. Анна, Олег і Петро Василюки, Монтреаль	1.50
Пл. юн. Роман Кальба-Будний, Монтреаль	1.50
Пл. сен. Зенон Гаврилюк, Монтреаль	1.50
Пл. юн. Роман Дранжевський, Монтреаль	1.00
Ст. пл. Варвара Микитюк, Вінніпег	1.00

Канада разом \$81.50

ІНШІ КРАНИ:

Австралія:

Пл. скоб Марко Павлишин, Брісбейн 2.80

Німеччина:

Пл. юн. Богдан Сотурчак, Мюнхен 1.55

Разом у цьому списку \$482.75

Замість квітів на свіжу могилу
заслуженого громадського діяча
і великого приятеля пластової молоді

св. п.

ІВАНА ЗЕЛЬСЬКОГО

складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ

Едмонтон, Алберта, Канада

Замість квітів на далеку могилу

св. п.

КАТЕРИНИ СОКІЛ

Матері нашого Друга "Лісового Чорта" Олексі Сокола,
складасмо \$35.00 на пресовий фонд "Юнака"

по \$5.00: пл. сен. Р. Барановський,
пл. сен. М. Захарченко, пл. сен. В. Лев,
пл. сен. Ю. Раковський, пл. сен. І. Сось,
пл. сен. М. Ставничий, пл. сен. Ю. Старосольський

Пластова Лілея в пам'ять моїх Друзів

св. п.

пл. сен. д-ра ВОЛОДИМИРА ПОМІРКА

св. п.

пл. сен. ВОЛОДИМИРА ДАРМОХВАЛА

св. п.

б. ст. пл. ЛАВРА ВЕРЕМЧУКА

складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"
(крім — на каплицю "Беркута" і Служб Божих
у Вічному місті)

пл. сен. ПАВЛО КЛИМ
Чикаго, США

Замість квітів на свіжі могили

св. п.

БОГДАННИ ГРИЦАЙ

Матері нашої подруги Олі

і

св. п.

БОНИФАТІЯ ВАСЬКА

Дідуся наших Подруг Лесі і Люби Кахнич
складасмо \$40.00 на пресовий фонд "Юнака"

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ і ГУРТOK ПЛАСТПРИЯТУ
в Джерзі Сіті, США

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. кер.

ВОЛОДИМИРА ДАРМОХВАЛА

складасмо \$20.00 на пресовий фонд "Юнака"

СВГЕНІЯ і МИХАЙЛО ЛЕСЬКІВ,
ПАВЛО ДУБРІВНИЙ

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ЛЮБОМИРИ КОВЧ

Мами нашої Подруги пл. сен. Христини Ковч
складасмо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ
Рочестер, США

Замість квітів на могилу

св. п.

ЛАВРА ВЕРЕМЧУКА

Чоловіка нашої членки І. Веремчук
складасмо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

106 ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК
Гардфорд, Конн., США

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ і ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той долар, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5¼% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

Пластунки і пластуни в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ в КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Свято-Миколаївської Парафії в Торонті

- Кредитівка платить від звичайних вкладів з правом виписувати чеки
- Кредитівка уділяє позики на догідні сплати.
- Урядові години: від 11 год. вранці до 7 веч., а в суботи від год. 10 до 1 по полудні.

7%

ST. NICHOLAS CREDIT UNION LTD.

4 Bellwoods Ave.

Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

Друкерія КИЇВ

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

УСТИ МЕНЕ МАМО ДО ТАБОРУ

Колиска пластового таборівання — табо-
рові будинки на горі Сокіл у Карпатах.

**ПЛАСТОВІ ОДНОСТРОЇ, ВІДЗНАКИ, ТАБОРОВИЙ
ТА СПОРТОВИЙ ВИРЯД КУПУЙТЕ В НАШІЙ
ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ "ПЛАЙ"**

Пишіть і телефонуйте:

"PLY" CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9

Tel.: 363-2748